11/05/2019

ΑΓΙΟΥ ΛΟΥΚΑ ΙΑΤΡΟΥ: Λόγος εις την Κυριακή των Μυροφόρων

/ Ορθόδοξες Προβολές

Στα τριάμιση τελευταία χρόνια της επίγειας ζω-ής του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, όταν Αυτός κήρυττε το Ευαγγέλιο της δικαιοσύνης και έκανε αμέ-τρητα θαύματα, μαζί Του βρίσκονταν συνεχώς οι άγιοι απόστολοι και οι μυροφόρες γυναίκες. Οι Απόστολοι τους οποίους ο ίδιος διάλεξε ήταν περισσό-τεροι από τις μυροφόρες. Και μόνο τους αποστόλους έστελνε ο Κύριος να κηρύττουν το Ευαγγέλιο. Μό-νο στους αποστόλους έδωσε την εξουσία να διώ-χνουν τα δαιμόνια και να θεραπεύουν τους ασθενείς. Οι μυροφόρες, αν και δεν τις αγαπούσε ο Κύριος λι-γότερο από τους αποστόλους, δεν έλαβαν απ' Αυτόν τέτοια χαρίσματα.

Πρέπει να σκεφτούμε ποιοι είναι οι λόγοι που ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός άλλη στάση κρατούσε απέναντι στους άνδρες και άλλη απέναντι στις γυ-ναίκες, τα δύο αυτά φύλα του ανθρωπίνου γένους. Δεν μπορούμε βέβαια να δώσουμε μία εξαντλητική απά-ντηση σ' αυτό το ερώτημα.

Μπορούμε όμως με βάση όχι τη δική μας λογική αλλά την αγία Γραφή να βρούμε κάποια στοιχεία που θα βοηθήσουν τη σκέψη μας να πάρει σωστή κατεύθυνση.

Το πρώτο πράγμα που πρέπει να σκεφτούμε, αν μπορούσαν ή όχι οι γυναίκες με τις ασθενείς δυνά-μεις τους να σηκώσουν το βάρος του αποστολικού έργου, των διωγμών και των βασάνων που υπέφεραν οι απόστολοι του Χριστού. Υπάρχουν γι’ αυτό το θέμα πολλές μαρτυρίες και στην Αγία Γραφή και στους βίους των αποστόλων. Ας ακούσουμε τι λέει ο Πρωτοκορυφαίος και μεγάλος απόστολος Παύλος για τα βάσανα που υπέφερε για τον Χριστό και τους διω-γμούς που υπέστη για το όνομά Του κατά τη διάρκεια του αποστολικού του έργου:

«Υπό Ιουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρά μί-αν έλαβον, τρις ερραβδίσθην, άπαξ ελιθάσθην, τρις εναυάγησα, νυχθημερόν εν τω βυθώ πεποίηκα· οδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνοις ποταμών, κινδύνοις ληστών, κινδύνοις εκ γένους, κινδύνοις εξ εθνών, κινδύνοις εν πόλει, κινδύνοις εν ερημία, κινδύνοις εν θαλάσση, κινδύνοις εν ψευδαδέλφοις· εν κόπω και μόχθω, εν αγρυπνίαις πολλάκις, εν λιμώ και δίψει, εν νηστείαις πολλάκις, εν ψύχει και γυμνότητι» (Β’ Κορ. 11, 24-27).

Αυτά υπέφερε ο απόστολος Παύλος.

Ας θυμηθούμε τώρα το βίο του Πρωτοκλήτου αποστόλου Ανδρέα. Ήταν πολύ δύσκολη η ζωή του. Στην αρχή κήρυττε το Ευαγγέλιο στην Ιουδαία. Με-τά πήγε στην περιοχή της Μαύρης θάλασσας, επι-σκέφτηκε όλες τις σημαντικότερες παραθαλάσσιες πόλεις και κήρυττε εκεί τον Χριστό. Στη Σινώπη οι ειδωλολάτρες τον χτύπησαν με αγριότητα και τον άφησαν μισοπεθαμένο έξω από την πύλη της πόλε-ως. Εδώ του φανερώθηκε ο Κύριος Ιησούς Χριστός, τον θεράπευσε και του είπε να μην φοβάται κανέ-ναν. Έτσι ο απόστολος Ανδρέας συνέχισε το δρόμο και αφού πέρασε την Αμπχαζία και τον Καύκασο έ-φτασε στην Κριμαία.

Ναι, και εδώ κήρυττε ο απόστολος Ανδρέας το Ευαγγέλιο. Όμως δεν σταμάτησε εδώ αλλά συνέχι-σε την πορεία του. Ακολουθώντας τον ποταμό Δνεί-περο έφτασε στον τόπο όπου σήμερα βρίσκεται η μεγάλη και η αγία πόλη του Κιέβου. Εκεί στους λό-φους του Κιέβου ύψωσε τον Τίμιο Σταυρό και είπε: «Πιστέψτε με, εδώ σ’ αυτούς τους λόφους θα λάμψει η χάρη του Θεού. Μεγάλη πόλη θα είναι εδώ, θα κτί-σει ο Κύριος στον τόπο αυτό πολλές εκκλησίες και θα φωτίσει με το θείο Βάπτισμα όλη την Ρωσική γη».

Δεν τελείωσε όμως στο Κίεβο η περιοδεία του. Ο απόστολος του Χριστού προχώρησε στο βάθος της ρωσικής γης και έφτασε μέχρι την βόρεια πόλη Νόβγκορον. Φανταστείτε τώρα πόσο δύσκολος ήταν ο δρόμος του. Από δω γύρισε στην Ελλάδα, όπου τελείωσε τη ζωή του πάνω στο σταυρό. Δεν κάρφω-σαν με τα

καρφιά τα χέρια και τα πόδια του αλλά τα έδεσαν με σχοινί για να υποφέρει πιο πολύ. Επάνω στο σταυρό ο απόστολος βρισκόταν τέσσερις μέρες και τέσσερις νύχτες, υποφέροντας πολλά βάσανα και δοξάζοντας τον Θεό.

Σκεφτείτε τώρα, αν θα μπορούσαν οι μυροφόρες γυναίκες να αντέξουν τέτοιους κόπους, πόνους και διωγμούς που υπέφεραν οι απόστολοι. Σας έχω πει ότι εκτός από τον άγιο Ιωάννη τον Θεολόγο όλοι οι άλλοι απόστολοι είχαν μαρτυρικό θάνατο και πολ-λοί απ' αυτούς τελείωσαν την ζωή τους πάνω στο σταυρό. Θα μπορούσαν οι γυναίκες να αντέξουν τέ-τοιους κόπους; Τέτοιους διωγμούς και καταδιώξεις που υφίσταντο οι απόστολοι; Μπορούν να συγκρι-θούν οι ασθενείς δυνάμεις μιας γυναίκας με την δύ-ναμη που είχε για παράδειγμα ο άγιος απόστολος Ανδρέας; Ασφαλώς όχι. Οι γυναίκες είναι πιο αδύναμες από τους άνδρες, γι' αυτό και ο Κύριος Ιη-σούς Χριστός αλλιώς φερόταν στους άνδρες και αλ-λιώς στις γυναίκες. Δεν θέλησε να επιφορτίσει τις μυροφόρες γυναίκες με το βάρος του αποστολικού έργου.

Αυτή είναι η μία όψη του νομίσματος. Υπάρχει όμως και μία άλλη, η οποία και αυτή έχει μεγάλη σημασία. Ακούστε τι είπε ο μεγάλος προφήτης Μωϋσής στο πέμπτο βιβλίο της Πεντατεύχου, στο Δευτερονόμιο: «Ουκ έσται σκεύη ανδρός επί γυναικί, ουδέ μη ενδύσηται ανήρ στολήν γυναικείαν, ότι βδέλυγμα Κυρίω τω Θεώ σού εστιν πας ποιών ταύτα» (Δευτ. 22, 5). Μη νομίζετε ότι εδώ πρόκειται για καρναβάλια. Και να μην νομίζετε ότι είναι ασήμα-ντος αυτός ο σύντομος λόγος του προφήτη, που ανα-φέρεται στο γυναικείο ένδυμα.

Ο λόγος αυτός έχει μεγάλη σπουδαιότητα και θα ήθελα να το καταλάβετε διότι αυτό θα μας βοηθή-σει για να κατανοήσουμε καλύτερα γιατί ο Κύριος Ιησούς Χριστός ανέθεσε το αποστολικό έργο με τους κόπους και τους πόνους του στους άνδρες απο-στόλους και όχι στις μυροφόρες γυναίκες. Είναι πο-λύ σημαντική η διάκριση που έκανε ο Κύριος μετα-ξύ ανδρών και γυναικών σε σχέση με το ρόλο και την αποστολή που έχει κάθε φύλο.

Εκείνοι οι επιστήμονες, οι οποίοι ασχολούνται με τη βιολογία, ξέρουν καλά ότι κάθε φυτό και κάθε ζώο από τη φύση τους, ή καλύτερα να πούμε από τον Δημιουργό, είναι προορισμένα να ζουν σε κάποιες συγκεκριμένες συνθήκες, οι οποίες είναι διαφορετι-κές για το καθένα απ' αυτά. Αυτές οι συνθήκες προσδιορίζουν τη ζωή τους αλλά επίσης και τη δομή που έχει το σώμα τους.

Τώρα, ό,τι αφορά τον άνθρωπο. Υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ ανδρός και γυναικός. Και είναι δια-φορετική η δομή του σώματος τους. Πρώτ' απ' όλα η

γυναίκα είναι πολύ πιο αδύνατη από τον άνδρα. Ο Θεός προόρισε τη γυναίκα για ένα συγκεκριμένο έργο. Τη γυναίκα, και όχι τον άνδρα. Το έργο αυτό διαφέρει πολύ από εκείνο, για το οποίο είναι προο-ρισμένος ο άνδρας.

Τι είναι το σημαντικότερο στη ζωή του άνθρω-που; Όλα τα έργα που κάνει ο άνθρωπος έχουν γι' αυτόν την ίδια σπουδαιότητα; Ασφαλώς όχι. Όταν έπλασε ο Θεός τους πρώτους ανθρώπους, τον Αδάμ και την Εύα, τους έδωσε την πρώτη εντολή, πολύ σύντομη και πολύ απλή: «αυξάνεσθε και πληθύνεσθε» (Γεν. 1, 28). Αν αυτή ήταν η πρώτη εντολή τό-τε πρέπει να παραδεχθούμε ότι είναι εξαιρετικά σημαντική και πολύ βαθιά. Αν δεν υπήρχε αυτή η ε-ντολή, τότε το ανθρώπινο γένος θα ήταν ολιγάριθμο και αδύναμο μπροστά στη φύση. Ξέρουμε ότι μόνο εκείνα τα κράτη θεωρούνται ισχυρά, αυτά που έχουν μεγάλο πληθυσμό.

Η εντολή, λοιπόν, του Θεού «αυξάνεσθε και πληθύνεσθε» δηλώνει την σπουδαιότητα που έχει για το ανθρώπινο γένος το έργο αυτό. Αδιαμφισβήτητα τον πρώτο λόγο εδώ έχει η γυναίκα και όχι ο άνδρας. Για τη γυναίκα το έργο αυτό είναι το πιο σημαντικό στη ζωή της. Αυτό δεν το λέω εγώ αλλά η αγία Γραφή. Βέβαια δεν είναι σωστό να περιορίζουμε το ρόλο της γυναίκας στην τεκνογονία. Και πιστεύω ότι κανένας άνθρωπος προσεκτικός και πνευματικά καλλιεργημέ-νος δεν σκέφτεται έτσι.

Οι Γερμανοί λένε ότι όλος ο ρόλος και η απο-στολή της γυναίκας προσδιορίζονται από τέσσερεις λέξεις: παιδιά, ρούχα, κουζίνα, εκκλησία. **Είναι ασέ-βεια να λέμε και να σκεφτόμαστε έτσι και να προσ-βάλλουμε ολόκληρο το γυναικείο φύλο.** Για μας τους ορθοδόξους αυτό είναι απαράδεκτο. Θέλω να πω ότι αν η γυναίκα έχει κάποια προσόντα δεν πρέ-πει να τα αφήσει. Αν της έδωσε ο Θεός βαθιά διά-νοια μπορεί να ασχοληθεί με την επιστήμη ή τη λο-γοτεχνία. Επαναλαμβάνω, είναι μεγάλο λάθος και είναι ανεπίτρεπτο να περιορίζουμε το ρόλο της γυ-ναίκας στην τεκνογονία και την ανατροφή των παι-διών.

Αυτό όμως δεν αφορά όλες τις γυναίκες. Διότι είναι λίγες οι γυναίκες που έχουν κάποιες εξαιρετι-κές ικανότητες ή ταλέντα ή κλίση στην τέχνη, την επιστήμη ή την φιλοσοφία. Οι περισσότερες ως το σημαντικότερο έργο τους πρέπει να βλέπουν αυτό για το οποίο τις προόρισε ο Κύριος. Το να γεννάει η γυναίκα και να φροντίζει τα παιδιά της είναι έργο σπουδαιότατο. Και είναι απαράδεκτο να αφήνει η γυναίκα το παιδί της χωρίς φροντίδα. Καμμία άλλη γυναίκα δεν μπορεί να φροντίσει το παιδί της όπως το φροντίζει η μητέρα του.

Εδώ πολύ μεγάλο ρόλο παίζει η συγγένεια εξ αίματος, την οποία δεν πρέπει να την παραβλέπου-με. Επίσης και το μητρικό γάλα, τις ιδιότητες του οποίου ίσως δεν τις γνωρίζουμε καλά, έχει μεγάλη σημασία για τη σωστή ανάπτυξη του παιδιού. Και ένα άλλο εξίσου σημαντικό πράγμα: Η αγάπη που προσφέρει η μητέρα στο παιδί της δεν μπορεί να του την προσφέρει καμμία άλλη γυναίκα. Αλλοίμονο στο παιδί που το μεγαλώνει μία ξένη γυ-ναίκα και όχι η μητέρα του ή που μεγαλώνει σε κά-ποιο εκπαιδευτικό ίδρυμα. Αλίμονο στη γυναίκα που αρνείται το παιδί της.

Αλλοίμονο και σ’ αυτή τη γυναίκα που παραβλέ-πει και δεν δίνει σημασία στις προτεραιότητες του φύλου της. Αλλοίμονο σ’ εκείνες τις γυναίκες που περιφρονώντας την αξιοπρέπεια τους προτιμούν να φοράνε ανδρικά ρούχα. Έχω ακούσει για μία ανόη-τη γυναίκα που κυκλοφορούσε στους δρόμους ντυμέ-νη με ανδρικό κοστούμι. Όταν την έβλεπαν οι άν-θρωποι με απέχθεια και αγανάκτηση έστρεφαν το βλέμμα τους. Δεν καταλάβαινε η καημένη ότι προσ-βάλλει μ’ αυτό την αξιοπρέπειά της.

Αυτό επιβεβαιώνει και η Αγία Γραφή με το λό-γο που ήδη έχουμε αναφέρει: «Ουκ έσται σκεύη ανδρός επί γυναικί, ουδέ μη ενδύσηται ανήρ στολήν γυναικείαν, ότι βδέλυγμα Κυρίω τω Θεώ σού εστιν πας ποιών ταύτα» (Δευτ. 22, 5). Βεβαίως δε θεωρεί-ται βδέλυγμα κάθε άνθρωπος που είναι ντυμένος με ρούχα του άλλου φύλου. Δεν μπορεί να είναι οργή του Θεού πάνω στη γυναίκα η οποία για να θρέψει τα μικρά της παιδιά δουλεύει ως σοβατζής και είναι αναγκασμένη να φοράει ανδρικά ρούχα για να κάνει τη δουλειά της. Δεν πρόκειται εδώ για τέτοιες περιπτώσεις. Εδώ μιλάμε για τις γυναίκες που περιφρο-νούν το δικό τους γυναικείο ένδυμα. Έχω δει στα πανεπιστήμια πολλές καθηγήτριες που φοράνε ανδρικά ρούχα. Αυτές είναι βδέλυγμα ενώπιον του Θε-ού, αυτές παραβαίνουν την εντολή που τις δόθηκε από τον Θεό.

Αυτός λοιπόν είναι ο λόγος για τον οποίο ο Κύ-ριος δεν κάλεσε τις μυροφόρες γυναίκες να αναλά-βουν το έργο που προοριζόταν για τους άνδρες. Και γι’ αυτό ζητά ο Κύριος από τις γυναίκες να εκτιμούν και να σέβονται το δικό τους γυναικείο φύλο, τις ιδι-ότητες της ψυχολογικής τους σύνθεσης που τις χά-ρισε ο Θεός. Αν έχετε από τον Θεό αυτές τις ιδιό-τητες, να τις φυλάγετε με μεγάλο σεβασμό και ευχα-ριστία προς τον Κύριο. Αμήν.

ΑΓΙΟΥ ΛΟΥΚΑ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΡΙΜΑΙΑΣ
ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΟΜΙΛΙΕΣ
ΤΟΜΟΣ Α’

ΕΚΔΟΣΕΙΣ “ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ”

Εκ του ιστοτόπου ΙΕΡΟΥ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΥ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΜΕΛΙΣΣΟΧΩΡΙΟΥ www.impantokratoros.gr